

[Arbejdsministeren]

le være nogle få offentlige arbejdsgivere, der har diskriminerende tendenser, kunne disse blive forstærket af en gennemførelse af dette forslag. Forslaget vil derfor få den stik modsatte effekt af det, det tilsigter.

Jeg er altså bange for, at en gennemførelse af forslaget kan øge den forhåbentlig lille diskrimination i stedet for at reducere den, så regeringen afviser det foreliggende forslag. Men vi vil meget gerne overveje, hvordan vi på anden vis kan være med til at fjerne barrierer for kvindernes ligestilling på arbejdsmarkedet.

Houe (KF):

Forslagsstillerne skriver i bemærkningerne til forslaget, at en barselorlov af op til 24 ugers varighed efter fødslen kan forhindre ansættelse af kvinder i den fødegygtige alder. Ligestillingsrådet har fundet bekræftelse på, at det nok forholder sig således, siges det. Det er næppe helt forkert, og vi kunne nok heller ikke vente andet.

Forslagsstillerne vil råde bod på forholdet ved at lade staten betale de merudgifter, der er forbundet med at skulle ansætte vikarer for alle, der holder barselorlov, også mænd, der eventuelt er fraværende i kort tid på grund af barsel i familien.

Det synes ikke at være nogen god idé, for det første fordi det kan blive ganske dyrt for staten og administrativt meget besværligt. For det andet er der i budgetterne for de fleste offentlige institutioner m.v. indeholdt beløb til dækning af afløsning ved sygdom, barsel m.v. For det tredje ville det være et ganske barsk indgreb i arbejdsgivernes ret til selv at vurdere behovet for vikarer. Og for det fjerde er forslaget ifølge bemærkningerne kun en forløber for også at indføre pligt for private arbejdsgivere til at ansætte vikarer for alle, der bevilges barselorlov, og det synes jeg er en lige så dårlig idé.

Skulle der som indledningsvis nævnt være kvinder, der direkte diskrimineres på grund af graviditet eller muligheden herfor, har vi anden lovgivning, der tager sig af disse forhold.

Vi ønsker ligesom forslagsstillerne de bedst mulige vilkår for alle på arbejdsmarkedet, men som det er fremgået af det sagte, kan det konservative folkeparti ikke støtte

forslaget. Det er en rigtig dårlig idé, man har fostret.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Da mit partis ordfører, fru Elsebeth Kock-Petersen, ikke er til stede, skal jeg på venstres vegne fremføre vore synspunkter.

Venstre ser naturligvis gerne, at enhver diskrimination mod kvinderne ophæves, og der er mange ting, venstre gerne ville gøre i den forbindelse. Vi ønsker større fleksibilitet i arbejdstiden, lettere adgang til deltid, lettere adgang for kvinder til at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Det er elementer, som vi gerne ser at arbejdsmarkedets parter arbejder henimod, specielt i den private sektor, for der er meget langt tilbage. Elementerne findes i meget højere grad i den offentlige sektor. Men dette forslag udmærker sig ved ikke at have nogen af disse elementer, tværtimod.

Venstre er – også af de grunde, som ministeren var inde på – imod forslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er et udmærket forslag, hvis intentioner vi i SF kan støtte. Vi synes, det var godt, vi i sin tid fik lavet en betydelig forbedring af barselorloven. Det var et betydeligt fremskridt for både børn og forældre. Og selvfølgelig opstår der så nogle problemer hen ad vejen, når vi laver nye tiltag.

Men dette problem, som vi nu taler om, nemlig at sørge for, at der kommer vikarer ind i forbindelse med barselorlov, havde vi faktisk inde i drøftelserne allerede på det tidspunkt, hvor vi behandlede den nye barselorlov. Og sagen er, at vi på det pågældende tidspunkt havde lidt svært ved at blive enige om, hvilke muligheder der var for at sikre, at vi fik vikardækning. Der er jo ikke nogen rimelighed i, at måske 10 andre kvinder på en arbejdsplads skal løbe hurtigere, fordi én går på barselorlov og går hjem og passer sit barn. Det er ikke den form for solidaritet, der på vores arbejdsmarked – hvor man jo skal løbe hurtigt nu om dage – er sådan det helt soleklare. Det må selvfølgelig være sådan, at der kommer vikarer ind, når nogle har den mulighed at trække sig ud af arbejdsmarkedet i næsten et halvt år.

Vi har drøftet det her op til flere gange uden at nå frem til en løsning. I al bragesnakken om diskriminering – hvilket efter